

Aan de lezer,

Deze wet beoogt mensenhandel tegen te gaan. Uitbuiting voorkomen. Het streven is natuurlijk goed.

Gaat dit werken? NEE

Op geen enkele manier is in de wet of de toelichting aan gegeven wat maakt dat de vooronderstelling dat een vergunningenstelsel werkt als regulering van een sector. In geen enkel land of proef is gebleken dat het werken met registratie en vergunningen een oplossing biedt voor het tegengaan van misbruik, geweld, mishandeling, mensenhandel en uitbuiting.

Vergunningen aanvragen bij uw burgemeester

De mannen en vrouwen, boven de 21, zijn uitoefenaars van een vrij, legaal beroep. Zij staan ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en voeren een beroep uit. Betalen belasting. De vergunning moet nu aangevraagd vóórdát je het beroep gaat uitoefenen. Zonder meetbare eisen, maar is ter voorkoming van uitbuiting. Meerderjarige volwassenen (18 tot 21 jaar) gaan geen vergunning krijgen. Mensen die kwetsbaar zijn ook niet. Het wordt, na afwijzing of zonder aanvraag, strafbaar om een beroep uit te oefenen.

Ik schrijf nadrukkelijk GAAN uitoefenen. Want wetsovertreders kunnen natuurlijk niet tegen de ambtenaar zeggen dat ze het beroep, illegaal, al vóór het krijgen van de vergunning hebben uitgeoefend. Dat gesprek moet dus zo gaan: “Geachte burgemeeste, ik heb een plan. Ik ga geld vragen voor seks, nu wil ik van u een vergunning, omdat ik dit beroep wil gaan uitoefenen. Ik dacht: ik ga eens kijken of dat wat voor mij is, geheel vrijwillig als idee. Ik hoor graag van u geachte burgemeester.”

Mensen raken kwijt, onzichtbaar, dat is gevaarlijk

Alle sekswerkers en slachtoffers mensenhandel die ik ken uit mijn jarenlange ervaring in opvangvoorzieningen, zullen zich niet registreren. Zij zullen onzichtbaarder worden dan zij nu al zijn. Onbereikbaar zijn was altijd hét thema van de aanpak. Juist nu we daar steeds meer in slagen komt daar dit vernietigende idee opdoemen. Dat zij niet zullen registreren is volkomen logisch: het bestand met vergunningen zal landelijk in te zien moeten zijn. Iemand moet ook aldoor bij een nieuw telefoonnummer dat doorgeven. Wie gaat dit register bewaken en in mogen zien? Alle mensen die moeten handhaven, neem ik aan. Dus dat wordt wat... Veel te gevaarlijk en veel te publiek. En wie geeft mij garantie dat niet jaren later, ooit als deze prostituee wil solliciteren bij een kinderdagverblijf, politieke functie, de politie of gemeente de naam niet oppopt?

Handhaving

Handhaving van lachgas is niet mogelijk, omdat ambtenaren en opsporingsapparaat niet kunnen nagaan of het gas is gebruikt of gebruikt gaat worden voor slagroom, maar in een feesttent. De verkoper met de fles en balonnen in een bakfiets: hoe kan je weten dat hij niet onderweg is naar de banketbakker om slagroom te maken? Daarom gaat het idee om lachgas te verbieden niet door. Maar niemand kan mij uitleggen waarom werken met een vergunningenstelsel voor sekswerk wel gehandhaafd kan, en zo niet, waarom deze wet dan wél kan.

De combinatie in de wet

In allerlei sectoren is uitbuiting, bijvoorbeeld aspergeteelt, vrachtwagen vervoer, horeca, krantenbezorgers (die een ander laten lopen met hun kranten). Als die vormen van uitbuiting worden aangepakt gaat dat via wet- en regelgeving over **die sector**. Ik ben nog niet tegen gekomen dat ineens het iemand een idee leek om aspergestekers, krantenbezorgers, horecamedewerkers, als beroepsgroep (naast de sector) aan een vergunningenstelsel bloot te stellen. Waarom moeten niet alle horecamedewerkers ineens een vergunning om als afwasser te werken, er zijn immers ook kwetsbare mensen uitgebuit als afwasser in de mensenhandel?

Kortom: deze hele wet moet herzien. Een wet in samenspraak met de sector, apart van een wet die gaat over bescherming van de de beroepsbeoefenaars.